

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 626

13) Til *arbejdsministeren* af:

Dyremose (KF):

»Agter ministeren at tage initiativ til at sikre, at arbejdsløshedslovgivningen er i overensstemmelse med skattelovgivningen i forbindelse med det offentliges definition af begrebet »medhjælpende ægtefælle«?»

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Jyllands-Posten den 18. februar 1981, at en sygeplejerske, der er ansat i et lægehus, hvor hendes mand er medejer, rent skatteteknisk betragtes som lønmodtager, hvorimod arbejdsløhedskassen og arbejdsdirektoratet betragter hende som medhjælpende ægtefælle, således at hun er henvist til Arbejdsgivernes Arbejdsløhedskasse med en dagpengesats, der ligger 28.000 kr. under lønmodtagernes.

Det er urimeligt, at folketinget gennemfører en lovgivning, der bevirker, at en og samme person behandles forskelligt af forskellige offentlige instanser.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg ville ønske, jeg kunne have svaret positivt på dette spørgsmål fra hr. Dyremose, så hr. Dyremose ikke ville tage det personligt, at jeg også på dette punkt må være lidt negativ.

Jeg kan naturligvis ikke være ansvarlig for, at folketinget efter hr. Dyremoses opfattelse gennemfører en lovgivning, der er urimelig, men inden hr. Dyremose fælder en så hård dom over et folketing, han ikke var medlem af, vil jeg alligevel give hr. Dyremose den oplysning, at det konservative folkeparti stemte for den lov, man i dag finder er urimelig. Det undrer mig derfor, at det nu kommer som en overraskelse for hr. Dyremose, at medhjælpende ægtefæller i relation til arbejdsløhedsforsikringen betragtes som selvstændige og derfor hører hjemme i en arbejdsløhedskasse for selvstændigt næringsdrivende.

Da formålet med reglerne i henholdsvis arbejdsløshedsloven og skattelovene ikke nødvendigvis er sammenfaldende, vil regler-

ne også, i hvert fald i visse situationer, blive forskellige. Jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre på begrebet »medhjælpende ægtefælle« i arbejdsløshedsloven.

Jeg skal endelig nævne, jfr. begrundelsen for spørgsmålet, at der naturligvis gælder den samme maksimale dagpengesats for lønmodtagere og selvstændige. Derimod er selve beregningsgrundlaget for dagpengene forskelligt, fordi det ofte vil være urimeligt for de selvstændige at lægge indtjeningen i de sidste fire uger før ledighed til grund, således som det sker for lønmodtagere. Selvstændiges beregningsgrundlag er derfor gennemsnittet af de to bedste år inden for de sidste fem år. Da beregningsgrundlaget for de to grupper er forskelligt, kan det ikke udelukkes, at dagpengesatsen kan blive forskellig, alt efter om satsen beregnes efter reglerne for lønmodtagere eller efter reglerne for selvstændige.

Jeg vil gerne understrege, at beregningsreglerne for selvstændige, som landsarbejdsnævnet i øvrigt har tiltrådt – det vil altså sige begge parter på arbejdsmarkedet – er udformet på denne særlige måde for at tilgodese de selvstændige. Jeg tvivler på, at hr. Dyremose vil være interesseret i at overføre beregningsreglerne for lønmodtagere til selvstændige. Jeg kan give hr. Dyremose den oplysning, at hvis man gjorde det, ville der være meget få selvstændige, der havde glæde af et medlemskab i en arbejdsløhedskasse.

Dyremose (KF):

Ud over bl. a. mit eget blodtryk kunne jeg konstatere, at også arbejdsministerens blodtryk havde det ret godt for et øjeblik siden, og at han altid venter til sidste replik – så man ikke kan få ordet – med at komme med de virkelig bastante udtalelser, men det må vi klare, når vi skal have debatten i salen ved anden lejlighed.

Jeg synes i øvrigt også i dette tilfælde, at arbejdsministeren taler udenom ved hele tiden at tale om de selvstændige. Ja men det er jo ikke de selvstændige, jeg rejste et problem om. Det er de selvstændiges ægtefæller og specielt de ægtefæller, der har et job som lønmodtagere i en anden virksomhed. Det er dem, der bliver karakteriseret som medhjælpende ægtefæller, og det er dem, der bliver